

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 31/16
Luxemburg, 17 martie 2016

Hotărârea în cauzele conexate C-145/15 și C-146/15
K. Ruijsenaars, A. Jansen și J.H. Dees-Erf/Staatssecretaris van
Infrastructuur en Milieu

Autoritățile naționale exercită o supraveghere cu caracter general pentru a garanta drepturile pasagerilor aerieni, dar nu sunt obligate să acționeze ca urmare a plângerilor individuale

Totuși, această putere le poate fi acordată prin legislația națională

În cazul anulării unui zbor, operatorul de transport aerian este obligat, în temeiul unui regulament al Uniunii¹, să asigure deservirea pasagerilor vizați, precum și să le furnizeze o compensație (între 250 și 600 de euro, în funcție de distanță).

În plus, fiecare stat membru este obligat să desemneze un organism responsabil de aplicarea acestei reglementări. Fiecare pasager poate adresa acestui organism o plângere în legătură cu o presupusă nerespectare a regulamentului. Sancțiunile pentru această nerespectare trebuie să fie eficiente, proporționale și disuasive.

În Țările de Jos, secretarul de stat a fost desemnat organismul național competent. El dispune în acest cadru de o competență generală pentru a lua măsuri coercitive, în special în cazul refuzului sistematic al operatorului de transport aerian de a acorda o compensație pasagerilor. În schimb, acest organism nu poate lua măsuri coercitive la cererea unui pasager care îl sesizează cu cazul său.

În acest context, Raad van State (Consiliul de Stat din Țările de Jos) este sesizat cu două litigii referitoare la pasageri cărora li s-a refuzat plata unei compensații. Ei au solicitat secretarului de stat să ia măsuri coercitive împotriva companiei aeriene în discuție, ceea ce a fost refuzat. Raad are îndoieli cu privire la competența secretarului de stat de a adopta, în situații individuale, măsuri coercitive la cererea pasagerilor și adresează întrebări Curții de Justiție cu privire la acest aspect.

În hotărârea sa de astăzi, Curtea interpretează, mai întâi, noțiunea „plângere” care poate fi adresată organismului de către orice pasager. Potrivit Curții, trebuie să se considere că această noțiune acoperă mai degrabă semnalele menite să contribuie la buna aplicare a regulamentului în general, acest organism nefiind obligat să acționeze în urma unor astfel de plângeri pentru a garanta dreptul fiecărui pasager individual de a obține o compensație.

În ceea ce privește noțiunea „sancțiuni”, aceasta desemnează măsurile luate ca reacție la nerespectările pe care organismul le descoperă în exercitarea supravegherii sale cu caracter general, iar nu măsurile coercitive administrative care trebuie luate în fiecare caz individual.

În consecință, Curtea consideră că organismul național competent nu este obligat, în principiu, să adopte măsuri coercitive împotriva operatorului de transport aerian pentru a-l constrânge la plata compensațiilor prevăzute de Regulamentul nr. 261/2004.

Cu toate acestea, Curtea subliniază că, ținând seama de obiectivele regulamentului, precum și de marja de manevră de care dispun statele membre în atribuirea competențelor pe care doresc să le

¹ Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218).

confere organismelor, statele membre au facultatea, pentru a atenua o protecție insuficientă a drepturilor pasagerilor aerieni, să abiliteze organismul să adopte măsuri ca urmare a plângerilor individuale.

MENTIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708